

jeg da befragter Sagen, kommer jeg til at see paa den Stilling, som Gaarden indtager efter Auktionen, med andre Ord, end saalenge jeg stod paa de rene Retspunkt. Jeg har stillet disse Forslag under Nr. 11 og 12, fordi jeg troer, at der bør gøres Forskiel paa den Sum, der skal erlægges af Jorddrotten, og den, der skal erlægges af Brugerens. Efter ladte, fordi det forekommer mig, at der er en stor Forskiel paa den Fordeel, der tilføres begge Parter. Jeg er gaaet bethydlig under den Dvotapart, der er bngt i Forslag af den meget erede Indbringer af Lovforslaget, fordi jeg troer, at naar man skal komme til at træffe en Overenskomst af den Art, som den her foreliggende, saa maa man ogsaa stille den saaledes, at den virkelig kan blive anvendt ligesom for mange af de Paagjældende. En Dvotapart af $\frac{1}{3}$ er saa stor en Deel, at den i mine Tanker allerede der ved vil være til Hindrer for Selvejendoms Fremme. Den vil for mange Føstere indholde en Opfordring til ikke at gaae ind paa frivillig Overenskomst, men at foretrække at lade Sagen løbe ud til den Tid, da Fæstet maatte være udløbet, vente til den Paagjældende var død, og saa see, hvorledes Sagen vilde stille sig. $\frac{1}{3}$ af hele Gaardens Værdi er saa betydelig en Sum, at det er meget fristende at foretrække den frem for at købe Gjenstanden, da det dog altså vil stille sig saaledes, at Interessens fra begge Sider gjøre sig saa vidt gjældende, som Enhver troer, han kan forlige med sin egen Fordeel. Men ikke blot dette; der stiller sig tillige en heel Deel andre Betragtninger frem, som for mig tale saa skarpt imod Forslaget om $\frac{1}{3}$, at det forekommer mig, at dette Punkt maa sær- ligt berøres. Vi vide jo, at der er ikke saa Eiendomsbesiddere, Jorddrotter — denne Betegnelse er jo her bngt — der er i den Stilling, at de have Lust til at købe Bøndergods for sigen, at afhænde det. Det vilde være en ganske underlig Stilling, at bringe disse Folk i, naar man her træffer Bestemmelse, som nødte dem til at afgive af den Eiendom, de have kjøbt, saa stor en Part, at de efter Alt, hvad der kan skjønnes, meget vanskelig vilde komme til at opnaae endog den Priis, de selv havde givet, ikke at tale om,

at den jo er en betydelig Deel af Jorddrottenne, der sidde inde med meget store Prioriteter. Der er ganske vist Eiendomme, som ere behæftede med saa mange Prioriteter, følgende efter hverandre, at det kan være meget tvivlsomt, om det der bliver tilovers, naar der gøres op, svarer til en Trediedeel. Jeg tror saaledes, det er meget klart, at en Trediedeel er en Størrelse, som ikke kan bibeholdes, naar man skal tale om en Ordning paa denne Maade. — Der er under Nr. 13 stillet Forslag om at gjøre en Trediedeel til en Fjerdedeel. Jeg har subsidiært tiltraadt dette Forslag, fordi det altså er en Forbedring fra en Trediedeel, men jeg vil forbeholdent udtale, at jeg anseer en Fjerdedeel for at være en Forholdspart, der er for stor. Jeg anseer en Femtepart fra Jorddrottens og en Sjettepart fra Brugerens Side for at være det Passende. Jeg skulde kunne beqvemme mig til at gaae til en Fjerdepart, naar det andet ikke kan foreskjennem, men jeg vil herved ligefrem udtale, at jeg ubetinget anseer en Femtepart for at være det Rigtige, naar en sliq Overenskomst skal stilles saaledes, at der ikke bliver Udfigt til Banffeligheder, der vilde gaae over Manges Kræfter. Til § 4 har jeg i Forening med et Par andre Herrer stillet Udbringingsfor- slaget under Nr. 22, som gaaer ud paa, at der til Paragraphens Slutning skulde sæies: „Forbehold og Overenskomsten om Afstaaelse af Jord, som ere vedtagne og indførte i Contracten eller Fæstebrevet, forblive ubæftede“. Jeg vil indrømme, at det maaskee ikke er ubetinget nødvendigt at gjøre denne Tilføielse, men jeg antager dog, at det er en tydelig gjørelse, som vil kunne have sin Nytte, fordi de Paagjældende maaskee ellers let kunde fristes til at misforstaae Bestemmelsen i § 4. Skjønt jeg indrømmer, at Tilføielsen, som findes i Forslaget under Nr. 20, der oprindelig ogsaa er et Forslag af mig, som hele Udvalget har optaget, er en Forbedring, hvorved hele Sagen gjøres noget tydeligere. Men jeg tror alligevel, det vil være onskeligt, at det heromhandlede Stykke sæies til, for at det kan staae ganske klart, at sliqe ældre Overenskomster, der ere vedtagne og indførte i Contracten eller Fæstebrevet, ikke røffes ved den